26. επισημαίνει ότι η Τουρκία και η ΕΕ αντιμετωπίζουν παρεμφερείς προκλήσεις στον τομέα του ενεργειακού εφοδιασμού· υπογραμμίζει τη σημασία του σχεδίου «Nabucco» για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού στην ΕΕ και καλεί, ως εκ τούτου, την Τουρκία να αναλάβει την πρωτοβουλία να θέσει σε ταχεία εφαρμογή τη διακυβερνητική συμφωνία για το σχέδιο Nabucco· επισημαίνει την ανάγκη να χαραχθεί κοινή εξωτερική ενεργειακή στρατηγική και να ανοίξει το κεφάλαιο της ενέργειας, πράγμα που θα εντείνει τη συνεργασία στον τομέα αυτό· καλεί την Τουρκία να κυρώσει την τροποποίηση της Συνθήκης για τον Ενεργειακό Χάρτη και την παροτρύνει να επενδύσει στο τεράστιο δυναμικό των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·

27. επισημαίνει ότι τα αλλεπάλληλα προβλήματα θεώρησης διαβατηρίων στο πλαίσιο του προτύπου 4 της ΓΣΕΥ περιορίζουν ουσιαστικά την κυκλοφορία των τούρκων επιχειρηματιών και των οδηγών φορτηγών στην ΕΕ· επισημαίνει τις διαδοχικές αποφάσεις του ΔΕΚ επί του θέματος αυτού και καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη θα σεβαστούν αυτές τις αποφάσεις· καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να επανεξετάσουν τις διαδικασίες για τις θεωρήσεις διαβατηρίων, ώστε να ξεπεραστούν τα εμπόδια στο εμπόριο·

28. θεωρεί λυπηρό το γεγονός ότι δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί η νομοθεσία που εξασφαλίζει τον πλήρη σεβασμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων σύμφωνα με τα πρότυπα της ΕΕ και τις σχετικές συμβάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, ιδίως όσον αφορά τα δικαιώματα της συνδικαλιστικής οργάνωσης, της απεργίας και της συλλογικής διαπραγμάτευσης·

29. προτρέπει την Τουρκία να μην εφαρμόζει μεροληπτικές πρακτικές σε βάρος ξένων επιχειρήσεων, παρέχοντας πλεονέκτημα τιμής 15 % στους τούρκους υποψηφίους που συμμετέχουν σε διαγωνισμούς δημοσίων συμβάσεων· καλεί την Τουρκία να προσχωρήσει στη Συμφωνία Δημοσίων Συμβάσεων στο πλαίσιο του ΠΟΕ·

30. επισημαίνει ότι τα προϊόντα απομίμησης, περιλαμβανομένων των φαρμακευτικών προϊόντων και των καλλυντικών, αποτελούν σημαντικό πρόβλημα στις εμπορικές σχέσεις ΕΕ-Τουρκίας και περιορίζουν την ελκυστικότητα της Τουρκίας για ΑΞΕ· προτρέπει την Τουρκία να εφαρμόσει αποτελεσματικά τη νέα νομοθεσία περί πνευματικών δικαιωμάτων, ώστε να προαχθούν οι εμπορικές σχέσεις με την ΕΕ· υπογραμμίζει την ανάγκη επίτευξης καλύτερης ισορροπίας μεταξύ των διεθνών απαιτήσεων στον τομέα του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας και των αναγκών για εγχώρια οικονομική ανάπτυξη στο πλαίσιο της διαμόρφωσης καθεστώτος πνευματικής ιδιοκτησίας·

31. επισημαίνει ότι οι ΜΜΕ αποτελούν το 99 % των τουρκικών επιχειρήσεων και εξασφαλίζουν το 70 % των θέσεων εργασίας στην Τουρκία· ενθαρρύνει την Τουρκία να βελτιώσει την πρόσβαση των ΜΜΕ στη χρηματοδότηση· χαιρετίζει το ένατο αναπτυξιακό σχέδιο της Τουρκίας που εστιάζει στις δαπάνες στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης οι οποίες έχουν κομβική σημασία για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των ΜΜΕ·

32. χαιρετίζει το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος υπέρ των συνταγματικών μεταρρυθμίσεων·

33. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή και την κυβέρνηση της Τουρκίας.

Νομοθεσία της ΕΕ με σκοπό τη διατήρηση της βιοποικιλότητας

P7_TA(2010)0325

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2010 σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ με σκοπό τη διατήρηση της βιοποικιλότητας (2009/2108(INI))

(2012/C 50 E/03)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

— έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής για την ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας μετά το 2010— και μετέπειτα: Η υποστήριξη των υπηρεσιών οικοσυστήματος με στόχο την ευημερία του ανθρώπου (COM(2006)0216),

— έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής για την ενδιάμεση αξιολόγηση της εφαρμογής του προγράμματος δράσης της ΕΚ για τη βιοποικιλότητα (COM(2008)0864),

Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου 2010

— έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις επιλογές όσον αφορά το όραμα και το στόχο της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα μετά το 2010 (COM(2010)0004),

— έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση διατήρησης των τύπων οικοτόπων και των ειδών, η οποία απαιτείται από το άρθρο 17 της οδηγίας περί οικοτόπων (COM(2009)0358),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, σχετικά με τη διατήρηση των άγριων πτηνών [1] (οδηγία περί πτηνών) και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Ιανουαρίου 2001 [2] σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, σχετικά με τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας [3] (οδηγία περί οικοτόπων),

— έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Περιβάλλοντος, της 25ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την ενδιάμεση αξιολόγηση της εφαρμογής του προγράμματος δράσης της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα και προς χάραξη στρατηγικής της ΕΕ για τα χωροκατακτητικά ξένα είδη,

— έχοντας υπόψη το άτυπο Συμβούλιο της Μαδρίτης στις 26 και 27 Ιανουαρίου 2010, το οποίο ενέκρινε τις λεγόμενες προτεραιότητες «Cibeles» και τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Περιβάλλοντος, της 15 Μαρτίου 2010, σχετικά με τη βιοποικιλότητα μετά το 2010 – ΕΕ και παγκόσμιο όραμα και στόχοι και διεθνής πρόσβαση και καθεστώς επιμερισμού των βαρών,

— έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 25ης-26ης Μαρτίου 2010, και ιδιαίτερα την παράγραφο 14,

— έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 22ας Μαΐου 2007, σχετικά με την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας έως το 2010 [4],

— έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Κορυφής στο Γκέτεμποργκ το 2001, όπου συμφωνήθηκε η ανακοπή της απώλεια της βιοποικιλότητας έως το 2010 ως μέρος της στρατηγικής για την αειφόρο ανάπτυξη,

— έχοντας υπόψη τη μελέτη για τις οικονομικές πτυχές των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας (TEEB) (http://www.teebweb.org),

— έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη χάραξη στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα χωροκατακτητικά είδη (COM(2008)0789),

— έχοντας υπόψη τη Γαλάζια Βίβλο της ΕΕ σχετικά με μία ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική (COM(2007)0575 και SEC(2007)1278) και τις εν εξελίξει προετοιμασίες για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής,

— έχοντας υπόψη τα μέτρα που αποσκοπούν στην αύξηση της διατήρησης της φύσης και της βιοποικιλότητας, τα οποία αποτελούν μέρος του «Ελέγχου υγείας της ΚΓΠ», καθώς και τις τρέχουσες συζητήσεις σχετικά τις ευκαιρίες που προσφέρονται από τη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ,

— έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα που έχουν διατυπώσει ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες στη μελέτη με τίτλο «Εφαρμογή, σε εθνικό επίπεδο, της οδηγίας του Συμβουλίου περί οικοτόπων» - Μελέτη PE 410.698 - Θεματικός Τομέας Γ, 2009, σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας περί οικοτόπων, κυρίως όσον αφορά την έλλειψη αξιολόγησης εναλλακτικών προτάσεων σε έργα και τις σωρευτικές συνέπειές τους, καθώς και την ανεπαρκή διαχείριση των περιοχών και, όταν αποφασίζονται αντισταθμιστικά μέτρα, την έλλειψη επαλήθευσης τέτοιων μέτρων και το γεγονός ότι, ακόμα και αν εφαρμοσθούν, εφαρμόζονται υπερβολικά καθυστερημένα,

— έχοντας υπόψη το γεγονός ότι τα Ηνωμένα Έθνη έχουν κηρύξει το 2010 ως Έτος Βιοποικιλότητας,

— έχοντας υπόψη την έκβαση της 15ης συνεδρίασης της Διάσκεψης των Συμβαλλομένων Μερών (COP15) της Σύμβασης για το διεθνές εμπόριο απειλούμενων με εξάλειψη ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας (CITES), που πραγματοποιήθηκε στη Ντόχα του Κατάρ από τις 13 έως τις 25 Μαρτίου 2010,

— έχοντας υπόψη την προσεχή 5η συνεδρίαση της Διάσκεψης των Συμβαλλομένων Μερών του Πρωτοκόλλου της Καρθαγένης για τη βιοασφάλεια (COP-MOP 5) και τη Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 10) της Σύμβαση του ΟΗΕ για τη Βιοποικιλότητα (CBD),

---

[1] ΕΕ L 103, 25.4.1979, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2006/105/ΕΚ (ΕΕ L 363, 20.12.2006, σ. 368).
[2] ΕΕ C 262, 18.9.2001, σ. 132.
[3] ΕΕ L 206, 22.7.1992, σ. 7. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2006/105/ΕΚ.
[4] ΕΕ C 102 E, 24.4.2008, σ. 117.

— έχοντας υπόψη την έκθεση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος αριθ. 4/2009 «Πρόοδος προς τον ευρωπαϊκό στόχο της βιοποικιλότητας το 2010», ιδιαίτερα το παράρτημα «SEBI 2010 - Δείκτες βιοποικιλότητας»,

— έχοντας υπόψη το έγγραφο γενικών κατευθύνσεων της Επιτροπής με τίτλο: «Κατευθυντήριες γραμμές για τη συγκρότηση του δικτύου Natura 2000 στο θαλάσσιο περιβάλλον. Εφαρμογή των οδηγιών για τα ενδιαιτήματα και τα άγρια πτηνά» (Μάιος 2007),

— έχοντας υπόψη τη στρατηγική της ΕΕ για το 2020,

— έχοντας υπόψη την τρίτη έκθεση των Ηνωμένων Εθνών για τις παγκόσμιες προοπτικές της βιοποικιλότητας,

— έχοντας υπόψη το άρθρο 48, παράγραφος 2 του Κανονισμού του,

— έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Αλιείας και της Επιτροπής Αναφορών (A7-0241/2010),

Α. εκτιμώντας ότι η ευρωπαϊκή νομοθεσία πρέπει να έχει επίδραση στη βιοποικιλότητα, όπως συνέβη με την οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα (2000/60/ΕΚ) ή την οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική (2008/56/ΕΚ),

Β. εκτιμώντας ότι έχει καταστεί σαφές από τις ανακοινώσεις της Επιτροπής ότι η ΕΕ δεν έχει εκπληρώσει το στόχο που είχε τεθεί για το 2010 στον τομέα της βιοποικιλότητας,

Γ. εκτιμώντας ότι ο έλεγχος της υγείας των ειδών και των τύπων οικοτόπων που προστατεύονται στο πλαίσιο των οδηγιών περί οικοτόπων δείχνει ότι η πλειονότητα των ειδών και των τύπων οικοτόπων έχουν ένα δυσμενές καθεστώς διατήρησης, ότι ο ρυθμός εξαφάνισης των ειδών είναι ανησυχητικά υψηλός - σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις το ποσοστό βιοποικιλότητας έχει μειωθεί κατά 30 % κατά τα τελευταία 40 έτη - και ότι οι παράγοντες μαζικής απώλειας της βιοποικιλότητας δεν παρουσιάζουν κανένα δείγμα αποκλιμάκωσης· εκτιμώντας ότι οικότοποι και τα είδη που είναι σημαντικά για την ΕΕ απειλούνται δυνητικά από την ανθρωπογενή κλιματική αλλαγή· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επιστήμονες εκτιμούν ότι υπάρχουν πολλά είδη που δεν έχουν καταγραφεί, γεγονός που καθιστά αδύνατο τον ακριβή υπολογισμό της απώλειας βιοποικιλότητας,

Δ. εκτιμώντας ότι ορισμένοι παράγοντες έχουν εμποδίσει την ΕΕ να επιτύχει το στόχο της για το 2010, όπως η αποτυχία να αναγνωρίσει και να αντιμετωπίσει τους παράγοντες που προκαλούν μείωση της βιοποικιλότητας, πλημμελής εφαρμογή της νομοθεσίας, πλημμελής και περιορισμένη ενσωμάτωση σε τομεακές πολιτικές, ανεπαρκής επιστημονική γνώση και κενά στατιστικών στοιχείων, έλλειψη πολιτικής βούλησης, ανεπαρκής χρηματοδότηση, έλλειψη πρόσθετων αποδοτικών μηχανισμών για την αντιμετώπιση ειδικών προβλημάτων όπως τα χωροκατακτητικά ξένα είδη,

Ε. εκτιμώντας ότι η βιοποικιλότητα, ως παγκόσμιο φυσικό κεφάλαιο, αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο για την ύπαρξη της ανθρώπινης ζωής στη γη και την καλή διαβίωση των κοινωνιών, τόσο άμεσα όσο και έμμεσα μέσω των παρεχομένων οικοσυστημικών υπηρεσιών· εκτιμώντας ότι η βιοποικιλότητα διαδραματίζει κομβικό ρόλο στην παγκόσμια προσπάθεια για την καταπολέμηση της φτώχειας και για την ενίσχυση της ασφάλειας των τροφίμων· εκτιμώντας ότι η διατήρηση και η αειφόρος χρήση της βιοποικιλότητας αποτελεί προϋπόθεση για τον μετριασμό των επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος και την προσαρμογή σε αυτή,

ΣΤ. εκτιμώντας ότι η βιολογική βιοποικιλότητα είναι το αναντικατάστατο έρεισμα επί του οποίου έχει εξελιχθεί η ανθρωπότητα και ότι η απώλειά του καθώς και η απώλεια της συνυφασμένης με αυτό φυσικής κληρονομιάς διαταράσσει τις ισορροπίες και καθίσταται αιτία ουσιαστικών απωλειών στους τομείς της οικονομίας και της ευημερίας, στην ίδια τάξη μεγέθους όπως το κόστος της απραξίας σχετικά με την κλιματική αλλαγή,

Ζ. εκτιμώντας ότι η μελέτη για τις οικονομικές πτυχές των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας (TEEB) επιβεβαιώνει επίσης ότι η απώλεια βιοποικιλότητας καθίσταται αιτία ουσιαστικών απωλειών στους τομείς της οικονομίας και της ευημερίας,

Η. εκτιμώντας ότι πρόσφατη μελέτη του Ευρωβαρόμετρου δείχνει ότι οι πολίτες της ΕΕ δεν γνωρίζουν σε μεγάλο βαθμό τον όρο βιοποικιλότητα και τις συνέπειες της απώλειας της βιοποικιλότητας,

Θ. εκτιμώντας ότι η εξαφάνιση ειδών μπορεί να σπάσει την τροφική αλυσίδα, η οποία είναι απαραίτητη για την επιβίωση άλλων ζωικών και φυτικών ειδών, τα οποία έχουν καίρια σημασία για την παραγωγή τροφίμων, την προσαρμογή στις κλιματικές συνθήκες, την αντοχή σε εξωγενείς παράγοντες και τη διαφύλαξη των γενετικών αξιών,

Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου 2010

Γενικές παρατηρήσεις

1. εκφράζει τη βαθειά του ανησυχία για τον ταχύτατο ρυθμό της απώλειας βιοποικιλότητας που προκαλείται από τον άνθρωπο, διότι εάν η απώλεια αυτή συνεχισθεί με τον ίδιο ρυθμό όπως στις τελευταίες δεκαετίες, θα οδηγήσει έως το 2050 σε ένα φυσικό περιβάλλον που θα έχει υποστεί σοβαρή υποβάθμιση και αναντίστρεπτες βλάβες, και υπογραμμίζει ότι τα λειτουργικά οικοσυστήματα αποτελούν προϋπόθεση για την ύπαρξή μας·

2. υπογραμμίζει το γεγονός ότι η βιοποικιλότητα αποτελεί τον σπουδαιότερο δείκτη μιας καλής περιβαλλοντικής κατάστασης·

3. γνωρίζει ότι η αποτυχία να σταματήσει η απώλεια βιοποικιλότητας είναι απαράδεκτη όχι μόνο από ηθική αλλά και από οικολογική και οικονομική άποψη, εφόσον αποστερεί από τις μελλοντικές γενεές τις οικοσυστημικές υπηρεσίες και τις πτυχές ευημερίας μιας πλούσιας φυσικής βιοποικιλότητας· καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τη διακυβέρνηση στον τομέα της βιοποικιλότητας και τη συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις τόσο στις εσωτερικές όσο και στις εξωτερικές σχέσεις·

4. γνωρίζει επίσης ότι η επιτυχής αντιμετώπιση της τριπλής κρίσης στους τομείς της ασφάλειας των τροφίμων, της απώλειας της βιοποικιλότητας και της κλιματικής αλλαγής, απαιτεί συνεκτική προσέγγιση και μια μελλοντική στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα που θα είναι πλήρως ενσωματωμένη με τις στρατηγικές για την καταπολέμηση της φτώχειας και της πείνας, καθώς και για τον μετριασμό των επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος και της προσαρμογής σε αυτήν·

5. αναγνωρίζει ότι οι ΜΚΟ μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην προστασία της βιοποικιλότητας, συμβάλλοντας στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, ως επιτόπου παράγοντες, και αυξάνοντας την ευαισθητοποίηση του κοινού για το θέμα·

6. υπογραμμίζει ότι σύμφωνα με διεξαγόμενες μελέτες, όπως η μελέτη ΤΕΕΒ, η απώλεια ευημερίας που προέρχεται από την απώλεια βιοποικιλότητας κοστολογείται επί του παρόντος σε 50 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως (μόλις κάτω από το 1 % του ΑΕΠ), και θα αυξηθεί σε 14 τρισεκατομμύρια ευρώ ή 7 % του κατ' εκτίμηση ΑΕΠ ετησίως το έτος 2050·

7. συμφωνεί, ωστόσο, με τη μελέτη ΤΕΕΒ ότι η μέτρηση της οικονομικής αξίας της βιοποικιλότητας αντιμετωπίζει μεθοδολογικούς περιορισμούς και ότι τούτο δεν πρέπει να επισκιάζει τις δεοντολογικές και διαγενεαλογικές πτυχές της διατήρησης της βιοποικιλότητας·

8. ανησυχεί βαθύτατα για το γεγονός ότι η διεθνής πολιτική ατζέντα δεν προσδίδει στην ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας τον χαρακτήρα κατεπείγοντος·

Η ΕΕ και η βιοποικιλότητα

9. εκφράζει τη βαθειά λύπη του διότι δεν έχει εκπληρωθεί ο στόχος της ΕΕ για ανακοπή της απώλειας βιοποικιλότητας έως το 2010, όπως συμφωνήθηκε στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη στο Γκέτεμποργκ το 2001, και συμμερίζεται τις ανησυχίες που έχουν εκφράσει πολλοί αναφέροντες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

10. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο: «Επιλογές όσον αφορά το όραμα και τον στόχο της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα μετά το 2010»·

11. χαιρετίζει περαιτέρω τα συμπεράσματα για τη βιοποικιλότητα του Συμβουλίου Περιβάλλοντος, της 15ης Μαρτίου 2010, συμπεριλαμβανομένου του νέου πρωταρχικού στόχου ανάσχεσης της απώλειας βιοποικιλότητας και της υποβάθμισης των οικοσυστημικών υπηρεσιών στην ΕΕ έως το 2020, καθώς και της αποκατάστασής τους στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, με την επιφύλαξη των φυσικών μεταβολών της βιοποικιλότητας, καθώς και τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης-26ης Μαρτίου 2010 που επιβεβαιώνουν ότι είναι επείγουσα ανάγκη να αναστραφούν οι συνεχιζόμενες τάσεις απώλειας της βιοποικιλότητας και υποβάθμισης των οικοσυστημάτων·

12. πιστεύει ότι η ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας αποτελεί τον απόλυτο ελάχιστο στόχο που πρέπει να επιτευχθεί έως το 2020·

13. επισημαίνει τις πολύτιμες πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην αποκατάσταση της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημικών υπηρεσιών που ήδη υλοποιούνται και πιστεύει ότι τέτοιες δραστηριότητες αποκατάστασης πρέπει να αποτελέσουν επίσης μέρος του πρωταρχικού στόχου για το 2020·

14. θεωρεί ότι, σε περιπτώσεις που δεν υπάρχουν δεδομένα, απαιτείται ενδελεχής αξιολόγηση των περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων·

15. δεδομένου του παγκόσμιου χαρακτήρα της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημικών υπηρεσιών και του κρίσιμου ρόλου τους για τους παγκόσμιους στόχους της αειφόρου ανάπτυξης, της μείωσης της φτώχειας και της πείνας και της βελτίωσης της υγείας και της ευημερίας του ανθρώπου, είναι πεπεισμένο ότι η μελλοντική στρατηγική της ΕΕ πρέπει επίσης να αυξήσει τις διεθνείς προσπάθειες της ΕΕ για την αποτροπή της απώλειας βιοποικιλότητας, καθώς μελέτες, όπως η μελέτη TEEB, έχουν παράσχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ότι η εν λόγω προσπάθεια είναι αποδοτική από άποψη κόστους και εφικτή, και, με αυτόν τον τρόπο, πρέπει να συμβάλει αποτελεσματικότερα στην επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετηρίδας έως το 2015·

16. υπογραμμίζει περαιτέρω ότι, ως μέρος της πολιτικής που αποσκοπεί στην προστασία και τη βελτίωση της βιοποικιλότητας, είναι αναγκαία μια κοινή πολιτική της ΕΕ για την αντιμετώπιση του προβλήματος των χωροκατακτητικών ξένων ειδών και επισημαίνει την ιδιαίτερα στενή σχέση μεταξύ διαδρόμων μεταφορών και της μαζικής εισροής χωροκατακτητικών ξένων ειδών·

Natura 2000

17. αναγνωρίζει ότι η πλήρης και ορθή εφαρμογή της νομοθεσίας Natura 2000 διαδραματίζει σημαντικό ρόλο για την επίτευξη των στόχων της ΕΕ στους τομείς της βιοποικιλότητας, της κλιματικής αλλαγής και της αειφόρου ανάπτυξης· υπό αυτήν την έννοια, θεωρεί ότι είναι απαραίτητο να ενισχυθεί σημαντικά η μελλοντική συνεργασία με τους χρήστες της γης για την υλοποίηση του Natura 2000 και να έχει τη διάρθρωση συνεργασίας· υπογραμμίζει ότι η προσέγγιση Natura 2000 έχει να επιδείξει ήδη ορισμένες σημαντικές επιτυχίες·

18. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν πλήρως το άρθρο 6 της οδηγίας περί οικοτόπων·

19. εξακολουθεί, παρά τα αισθητά και θετικά αποτελέσματα που επετεύχθησαν από ορισμένα κράτη μέλη στο καθεστώς διατήρησης αρκετών ειδών, να τρέφει ανησυχίες για την πλήρη και λεπτομερή εφαρμογή της νομοθεσίας Natura 2000· προτρέπει τα κράτη μέλη να δώσουν υψηλότερη προτεραιότητα στην υλοποίηση του Natura 2000·

20. χαιρετίζει το γεγονός ότι το δίκτυο Natura 2000 αντιπροσωπεύει το 18 % της εδαφικής επικράτειας της ΕΕ και ότι σημειώθηκε ενωρίς πρόοδος στη διατύπωση μέτρων διατήρησης ή σχεδίων διαχείρισης· είναι απογοητευμένο διότι τα κράτη μέλη δεν τήρησαν τις προθεσμίες που ορίζονται στις οδηγίες· και, κατά συνέπεια, προτρέπει τα κράτη μέλη να αναλάβουν ταχεία δράση για την επίτευξη της πλήρους εφαρμογής των οδηγιών περί πτηνών και περί οικοτόπων·

21. εκφράζει την ανησυχία του για την έλλειψη προόδου στη δημιουργία δικτύου Natura 2000 στο θαλάσσιο περιβάλλον και ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να επιταχύνουν τις απαραίτητες διαδικασίες·

22. καλεί την Επιτροπή να εγκρίνει ένα πρότυπο δίκτυο θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών (ΘΠΠ) το οποίο θα επιτρέπει τον συνδυασμό της προστασίας του περιβάλλοντος και της άσκησης βιώσιμης αλιείας· καλεί επίσης την Επιτροπή να υποβάλλει τακτικά εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο που επιτελούν τα κράτη μέλη στην εφαρμογή των οδηγιών περί οικοτόπων και περί πτηνών, ιδίως όσον αφορά τη δημιουργία του δικτύου Natura 2000 στο θαλάσσιο περιβάλλον, καθόσον επί του παρόντος ποσοστό μικρότερο του 10 % των προστατευόμενων περιοχών είναι θαλάσσιες, καθώς και σχετικά με τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης των κρατών μελών·

23. σημειώνει ότι τα θαλάσσια είδη και ενδιαιτήματα χαίρουν λιγότερης προστασίας από ό,τι τα αντίστοιχα χερσαία στη νομοθεσία της ΕΕ περί βιοποικιλότητας και καλεί, ως εκ τούτου, την Επιτροπή να αξιολογήσει τις αδυναμίες που υπάρχουν στη νομοθεσία και τον τρόπο εφαρμογής της και να καθορίσει θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές εντός των οποίων οι οικονομικές δραστηριότητες, περιλαμβανομένης της αλιείας, θα αποτελούν αντικείμενο αυστηρής διαχείρισης βασιζόμενης στο οικοσύστημα·

24. επισημαίνει επιπλέον ότι οι διάφορες συμβάσεις για τις περιφερειακές θάλασσες της ΕΕ, όπως οι συμβάσεις OSPAR, HELCOM και Βαρκελώνη, παρέχουν ένα σημαντικό πλαίσιο για την προστασία των θαλασσίων οικοσυστημάτων·

25. θεωρεί ότι πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες για την προστασία της θαλάσσιας βιοποικιλότητας οι οποίες να υπερβαίνουν τις ενέργειες που απαιτούνται δυνάμει της νομοθεσίας της ΕΕ·

Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου 2010

26. υπενθυμίζει ότι η ανάπτυξη ενός συνεκτικού δικτύου Natura 2000 απαιτεί τη διατήρηση εκείνων των χαρακτηριστικών στοιχείων του τοπίου που έχουν μεγάλη σημασία για την άγρια πανίδα και χλωρίδα· καλεί, επομένως, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να συμβάλουν ενεργά στη διατήρηση και ανάπτυξη δυνατοτήτων διασύνδεσης μεταξύ προστατευόμενων περιοχών, ανεξαρτήτως του εάν πρόκειται για χερσαίες ή θαλάσσιες, καθώς και αγροτικές περιοχές υψηλής φυσικής αξίας·

27. υποστηρίζει τα πορίσματα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος η οποία επισημαίνει ότι η κατάσταση διατήρησης των ειδών και των οικοτόπων που προστατεύονται στο πλαίσιο της οδηγίας της ΕΕ για τους οικοτόπους αποτελεί πηγή ανησυχίας και ότι δεν πρέπει να εστιάσουμε όλες τις προσπάθειές μας στη διατήρηση νησίδων βιοποικιλότητας, χάνοντας όμως τη φύση σε όλες τις υπόλοιπες περιοχές, καθώς οι επισημάνσεις αυτές αντικατοπτρίζουν τις απόψεις που πολύ συχνά εκφράζουν οι ευρωπαίοι πολίτες στις αναφορές τους προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

28. υπενθυμίζει στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη ότι η οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική δεν περιορίζει τη χρήση των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών στο Natura 2000 και ζητεί, ως εκ τούτου, από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να λάβουν υπόψη και να δημιουργήσουν συνδέσμους μεταξύ όλων των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών, περιλαμβανομένων εκείνων που έχουν οριοθεί βάσει περιφερειακών θαλάσσιων συμβάσεων, με στόχο τη δημιουργία ενός συνεκτικού και ολοκληρωμένου δικτύου·

29. σημειώνει ότι στην περιβαλλοντική νομοθεσία της ΕΕ υπάρχει αναπόφευκτα ορισμένος βαθμός επικουρικότητας, αλλά ανησυχεί διότι αυτός ο βαθμός ευελιξίας μπορεί να οδηγήσει τα κράτη μέλη να διαπράξουν καταχρήσεις κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας· εκφράζει τη λύπη του για τις έντονες καταφανείς διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των κρατών μελών, επί παραδείγματι όσον αφορά το «εξωτερικό αποτέλεσμα» των περιοχών Natura 2000, τις μαζικές εξαιρέσεις για ορισμένες «υφιστάμενες δραστηριότητες» ή την εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης· ζητεί, όταν διαπιστώνονται τέτοιες έντονες διαφορές, να εξετάζεται μήπως τα εν λόγω κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις κατά τρόπο που εμποδίζει την αποτελεσματική επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων στον τομέα της βιοποικιλότητας·

30. καλεί την Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις διαφορές μεταξύ των κρατών μελών, να παράσχει περαιτέρω διευκρινίσεις σχετικές με τις οδηγίες ή, εάν είναι απαραίτητο, κατευθυντήριες γραμμές, ενώ οι εν λόγω διευκρινίσεις ή κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να βασίζονται στις βέλτιστες πρακτικές και/ή να επεξηγούνται βάσει αυτών·

31. τονίζει τη σημασία της εφαρμογής της αρχής της προφύλαξης σε θέματα που συνδέονται με τη βιοποικιλότητα, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου·

32. ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι η ποιότητα των αξιολογήσεων των επιπτώσεων στο περιβάλλον και των στρατηγικών περιβαλλοντικών εκτιμήσεων είναι επαρκής σε σχέση με τη βιοποικιλότητα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή της νομοθεσίας Natura 2000·

33. ζητεί την ενίσχυση της οδηγίας σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον και μια πολύ αυστηρότερη ερμηνεία των στόχων της, προκειμένου να επιτευχθεί μηδενική καθαρή ζημία και, ει δυνατόν, κέρδος ως προς τη βιοποικιλότητα, καθώς και την εισαγωγή ειδικών απαιτήσεων για τον συνεχή έλεγχο των επιπτώσεων έργων στη βιοποικιλότητα και την αποτελεσματικότητα των μέτρων άμβλυνσης των συνεπειών, με κατάλληλες διατάξεις τόσο για την πρόσβαση στην πληροφόρηση σχετικά με αυτά τα μέτρα όσο και για την επιβολή τους·

34. πιστεύει ότι μια καλύτερη διασυνοριακή συνεργασία θα μπορούσε να αποφέρει σημαντικά οφέλη για την επίτευξη των στόχων του Natura 2000·

35. εκφράζει, περαιτέρω, την ανησυχία του για την έλλειψη διασυνοριακής συνεργασίας, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετική προσέγγιση για περιοχές που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά, και υπογραμμίζει σχετικά τη χρησιμότητα της προσφυγής σε υφιστάμενα μέσα όπως το νομικό μέσο του Ευρωπαϊκού Ομίλου Εδαφικής Συνεργασίας (ΕΟΕΣ)·

36. προτρέπει την Επιτροπή να εστιάσει περισσότερο τη μελλοντική της στρατηγική για τη βιοποικιλότητα και στο πλαίσιο του Natura 2000 σε οικοσυστημικές υπηρεσίες και συγχρόνως να συνεχίσει και να εντατικοποιήσει τις προσπάθειές της για την επίτευξη ευνοϊκού καθεστώτος διατήρησης για τα είδη και τους οικοτόπους τους·

Ενσωμάτωση σε άλλους τομείς πολιτικής

37. είναι πεπεισμένο ότι το δίκτυο Natura 2000 για χερσαίες και θαλάσσιες περιοχές δεν αποτελεί το μόνο μηχανισμό της ΕΕ για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, χρειάζεται όμως μία πιο ολοκληρωμένη προσέγγιση για μια επιτυχή πολιτική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα·

38. ως εκ τούτου, καλεί την Επιτροπή να εξασφαλίσει την περαιτέρω ενσωμάτωση της βιοποικιλότητας σε άλλους τομείς πολιτικής της ΕΕ – όπως η γεωργία, η δασοκομία, η αλιεία, η περιφερειακή πολιτική και η συνοχή, η ενέργεια, η βιομηχανία, οι μεταφορές, ο τουρισμός, η αναπτυξιακή συνεργασία, η έρευνα και η καινοτομία – προκειμένου να επιτευχθεί η αμοιβαία ενίσχυση των επί μέρους τομέων και να ενδυναμωθεί ο συντονισμός των τομεακών και δημοσιονομικών πολιτικών της Ένωσης· τονίζει τις μεγάλες ευκαιρίες που υπάρχουν, ειδικότερα, στην κοινή γεωργική πολιτική, την περιφερειακή πολιτική και την κοινή πολιτική αλιείας, ώστε να δοθεί στη βιοποικιλότητα υψηλότερη προτεραιότητα·

39. υπογραμμίζει τη σχέση που υφίσταται μεταξύ της διαχείρισης των υδάτων και της βιοποικιλότητας ως βασικό στοιχείο για τη διατήρηση της ζωής και τη βιώσιμη ανάπτυξη·

40. φρονεί ότι οι αγρότες διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στην επίτευξη του στόχου της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα· επισημαίνει ότι το 1992 είχε δοθεί μια αρχική ώθηση για την ενσωμάτωση της προστασίας της βιοποικιλότητας στην κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ), και ότι, εν συνεχεία, η μεταρρύθμιση του 2003 εισήγαγε μέτρα όπως η πολλαπλή συμμόρφωση, η ενιαία ενίσχυση ανά εκμετάλλευση (αποσύνδεση) και η ανάπτυξη της υπαίθρου, τα οποία αποφέρουν ωφέλειες στη βιοποικιλότητα·

41. εκφράζει, ωστόσο, τις ανησυχίες του για την ικανότητα των αγροτών της ΕΕ να συνεχίσουν να παράγουν τρόφιμα υψηλής ποιότητας σε ανταγωνιστικό επίπεδο· πιστεύει ότι η μεταρρύθμιση της ΚΓΠ πρέπει να ανταμείψει δεόντως τους αγρότες της ΕΕ για τις προσπάθειές τους για την επίτευξη του στόχου της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα·

42. επισημαίνει ότι η γεωργική και δασοκομική δραστηριότητα στην Ευρώπη έχει συμβάλει σημαντικά στην ποικιλότητα των ειδών και των οικοτόπων και στο ποικιλόμορφο γεωργικό τοπίο που σήμερα θεωρούνται ότι χρήζουν προστασίας· ως εκ τούτου υπογραμμίζει ότι το γεωργικό τοπίο και η βιοποικιλότητα των ειδών στην ΕΕ θα μπορέσουν να διατηρηθούν μακροπρόθεσμα μόνο μέσω της γεωργικής και δασοκομικής δραστηριότητας·

43. χαιρετίζει τις προηγούμενες προσπάθειες για την ενσωμάτωση περιβαλλοντικών προβληματισμών στην κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ), όπως η εισαγωγή αγροπεριβαλλοντικών μέτρων και καλών γεωργικών και περιβαλλοντικών συνθηκών· καλεί την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει τη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ ως ευκαιρία για περαιτέρω ενίσχυση αυτής της τάσης, επιδιώκοντας την επίτευξη πλήρως βιώσιμης γεωργίας στην ΕΕ, όπου τα πλεονεκτήματα που προκύπτουν για τη φύση αποτελούν κατευθυντήρια αρχή, επί παραδείγματι μέσω της καθιέρωσης αντιστάθμισης για οικοσυστημικές υπηρεσίες ή μέσω της διάθεσης επακριβώς οριζόμενων δημοσίων αγαθών, συμπεριλαμβανομένης της αειφόρου γεωργίας σε ευαίσθητες από οικολογική άποψη περιοχές, όπως σε περιοχές του Natura 2000, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι στο μέλλον θα χρηματοδοτούνται βιώσιμοι τρόποι καλλιέργειας, ότι οι βέλτιστες πρακτικές θα ανταμείβονται και θα ενθαρρύνονται δεόντως και ότι οι γεωργοί δεν θα ευρίσκονται σε μειονεκτική θέση από οικονομικής ή άλλης απόψεως, ούτως ώστε να δημιουργηθούν οι συνθήκες που θα επιτρέψουν στους γεωργούς στο μέλλον να συνεχίσουν να συμβάλουν στη βιοποικιλότητα·

44. καλεί την Επιτροπή να δώσει περισσότερη προσοχή στη συμμόρφωση προς όλους τους κανονισμούς και τις οδηγίες της ΕΕ που αποσκοπούν ειδικότερα στη διατήρηση της βιοποικιλότητας·

45. διαπιστώνει ότι η ΕΕ, στην ενωσιακή γεωργική πολιτική, έχει θεσπίσει ρυθμίσεις, στο πλαίσιο της πολλαπλής συμμόρφωσης, οι οποίες συνεισφέρουν στη διατήρηση της βιοποικιλότητας, αλλά εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι σε πολλές περιπτώσεις δεν υφίσταται ενιαία εφαρμογή και έλεγχος αυτών των ρυθμίσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο·

46. γνωρίζει ότι η πολιτική για τη χρήση της γης αποτελεί ένα άλλο κομβικό στοιχείο για τη διατήρηση της φύσης και προτρέπει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να συνεχίσουν να βελτιώνουν την ενσωμάτωση κριτηρίων βιοποικιλότητας στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο σε θέματα σχετικά με τη χρήση γης και την εδαφική πολιτική, συμπεριλαμβανομένης της περιφερειακής πολιτικής και της πολιτικής συνοχής·

47. τονίζει ότι η διαχείριση των επιφανειών και η διατήρηση της βιοποικιλότητας δεν είναι αντίθετες έννοιες και ότι η ολοκληρωμένη διαχείριση δημιουργεί οικοτόπους για την βιοποικιλότητα·

48. υπογραμμίζει ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αναχαιτιστεί και να αντιστραφεί η τάση μείωσης της ποικιλότητας των καλλιεργούμενων φυτικών ειδών και ποικιλιών, η οποία οδηγεί σε διάβρωση της γενετικής βάσης από την οποία εξαρτάται η διατροφή των ανθρώπων και των ζώων· υποστηρίζει την ανάγκη να προωθηθεί η χρησιμοποίηση παραδοσιακών γεωργικών ποικιλιών, προερχόμενων από συγκεκριμένες περιοχές·

Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου 2010

49. προτρέπει την Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική αξία της γεωργικής και ζωικής γενετικής ποικιλίας, να καθορίσει ειδικούς στόχους προτεραιότητας για την ανάσχεση της απώλειας της γενετικής ποικιλίας και την ανάσχεση της απώλειας εγχώριων ειδών· ζητεί, επίσης, να εγκριθεί ορισμός «εγχώριων»/«μη εγχώριων» ειδών και να ληφθούν μέτρα για τη διατήρησή τους·

50. θεωρεί ότι η ΚΓΠ πρέπει να αμείβει τους γεωργούς οι οποίοι παρέχουν συμπληρωματικές οικοσυστημικές υπηρεσίες για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας μέσω χρηματοδοτούμενης από την ΕΕ άμεσης ενίσχυσης εκτάσεων· επαναλαμβάνει το αίτημά του για τη δημιουργία προϋποθέσεων χορήγησης μονάδων πριμοδότησης («bonus») σύμφωνα με τις οποίες οι κάτοχοι γεωργικών εκμεταλλεύσεων θα λαμβάνουν πριμοδότηση για μέτρα υπέρ της βιοποικιλότητας, εάν τα εν λόγω μέτρα προχωρούν πέραν από τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται μια καλή γεωργική και περιβαλλοντική συμπεριφορά·

51. διαπιστώνει ότι, στο πλαίσιο της νομοθεσίας για το περιβάλλον, έχουν επιτευχθεί πολλά θετικά, όπως, π.χ., η εισαγωγή της ολοκληρωμένης προστασίας των φυτών και η νέα νομοθεσία της ΕΕ περί φυτοφαρμάκων, η οποία επιτρέπει την ειδική προστασία φυτών κατά την οποία τα φυτοφάρμακα δρουν επιλεκτικά σε επιβλαβείς οργανισμούς προστατεύοντας ταυτόχρονα τους ωφέλιμους οργανισμούς·

52. χαιρετίζει την προετοιμαζόμενη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής και καλεί την Επιτροπή να ενσωματώσει κριτήρια βιοποικιλότητας στις μελλοντικές νομοθετικές προτάσεις της· επιπλέον, επιμένει ότι πρέπει να αναπτυχθούν βιώσιμα μοντέλα υδατοκαλλιέργειας, ως πιθανή εναλλακτική λύση στην αλιεία, σύμφωνα με τις προτάσεις της Επιτροπής στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Οικοδομώντας ένα βιώσιμο μέλλον για την υδατοκαλλιέργεια» (COM(2009)0162) και λαμβάνοντας υπόψη τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όπως διατυπώνεται στο ψήφισμά του της 17ης Ιουλίου 2010·

53. θεωρεί ότι τα κύρια μέσα για την επίτευξη των στόχων βιοποικιλότητας στο θαλάσσιο περιβάλλον, πέραν των οδηγιών περί οικοτόπων και πτηνών, είναι η οδηγία πλαίσιο περί υδάτων για τα παράκτια ύδατα και η οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική για το σύνολο των θαλασσίων υδάτων·

54. θεωρεί ότι η μείωση των απορρίψεων πρέπει να αποτελεί βασικό στόχο της ΚΠΑ και καλεί την Επιτροπή να εντοπίσει τα αίτια των απορρίψεων αλιευμάτων και να εξεύρει ειδικές λύσεις για κάθε τομέα αλιείας, ιδίως με τη θέσπιση ποσοστώσεων για πλειάδα ειδών ή τη βιομάζα, με την επιλεκτική ικανότητα των εργαλείων, όπως είναι η γενική χρήση διχτυών με τετραγωνικά μάτια, καθώς και με τη χωρική διαχείριση των αποθεμάτων·

55. θεωρεί ότι οι περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ) φέρουν την ευθύνη για τη διαχείριση της αλιείας και ότι αποτελούν τους εγγυητές της υπεύθυνης αλιείας στην ανοικτή θάλασσα· θεωρεί, ως εκ τούτου, ότι είναι ουσιώδους σημασίας να ενισχυθούν οι εξουσίες τους, ιδίως σε σχέση με τους ελέγχους και την επιβολή αποτρεπτικών κυρώσεων, και ότι αποτελεί εν πρώτοις και κατά κύριο λόγο καθήκον των ΠΟΔΑ η διαχείριση των αποθεμάτων ορισμένων θαλασσίων ειδών με εμπορική αξία και η επιβολή της χρήσης πιστοποιητικών αλίευσης·

56. τονίζει την ανάγκη για περαιτέρω ενέργειες στον τομέα της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παρακτίων ζωνών (ΟΔΠΖ) και του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, δεδομένου ότι οι τομείς αυτοί θα μπορούσαν να είναι σημαντικά στοιχεία μιας συμμετοχικής προσέγγισης που βασίζεται στο οικοσύστημα εξασφαλίζοντας τη διατήρηση και τη βιώσιμη διαχείριση των θαλασσίων και παρακτίων πόρων με σεβασμό στις φυσικές διεργασίες και τη φέρουσα ικανότητα του οικοσυστήματος·

57. υπογραμμίζει, λαμβάνοντας υπόψη τη σημαντική απώλεια υδάτινης βιοποικιλότητας και την υποβάθμιση των οικοσυστημάτων γλυκού νερού, ότι είναι σημαντικό να διασφαλισθεί η πλήρης εφαρμογή της οδηγίας πλαισίου για τα ύδατα και τονίζει ότι είναι ανάγκη να ενταχθεί το ζήτημα της απώλειας βιοποικιλότητας στον προγραμματισμό της διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών·

58. προτρέπει τα κράτη μέλη να σχεδιάζουν τη δασική τους πολιτική κατά τρόπον ώστε να λαμβάνεται πλήρως υπόψη ο ρόλος των δασών ως απόθεμα για τη βιοποικιλότητα, την συγκράτηση και τη διαμόρφωση του εδάφους, την αποθήκευση άνθρακα και τον καθαρισμό του ατμοσφαιρικού αέρα, καθώς και η χρησιμότητά τους για αναψυχή των πολιτών·

59. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την αντιμετώπιση των προκλήσεων της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και της απώλειας της βιοποικιλότητας (COM(2008)0645τελικό), η οποία αποσκοπεί στην ανάσχεση, το αργότερο έως το 2030, της παγκόσμιας απώλειας δασικών εκτάσεων·

60. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η αύξηση της ζήτησης των αγροκαυσίμων και η συνακόλουθη αύξηση της πίεσης για παραγωγή τους απειλούν την βιοποικιλότητα, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, λόγω της υποβάθμισης και της αλλαγής χρήσης οικοτόπων και οικοσυστημάτων, όπως, μεταξύ άλλων, οι υγροβιότοποι και οι δασικές εκτάσεις·

61. τονίζει την ανάγκη να αυξηθεί ο προϋπολογισμός για έρευνα στους τομείς του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας στο πλαίσιο του Όγδοου Προγράμματος Πλαισίου, αναλογικά με τις τεράστιες ανάγκες και προκλήσεις για την αντιμετώπιση τόσο της απώλειας βιοποικιλότητας όσο και της κλιματικής αλλαγής·

62. σημειώνει ότι η παράγραφος 8 των συμπερασμάτων του Συμβουλίου της 21ης Οκτωβρίου 2009 καλεί την Επιτροπή να προβεί σε επείγουσα κατά τομείς αξιολόγηση επιδοτήσεων που έχουν αρνητικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο· καλεί την Επιτροπή να ενεργήσει πάραυτα σε σχέση με τα εν λόγω συμπεράσματα προκειμένου να αποφευχθεί η χορήγηση επιδοτήσεων σε πολιτικές που έχουν αρνητικό αντίκτυπο στην ευρωπαϊκή βιοποικιλότητα·

63. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να χρησιμοποιήσουν το προπαρασκευαστικό στάδιο της εκπόνησης του Έβδομου Προγράμματος Δράσης για το Περιβάλλον για να επισπεύσουν και να προωθήσουν τη συζήτηση, καθώς και ειδικές δράσεις για τη βιοποικιλότητα στην ΕΕ·

Βιοποικιλότητα και κλιματική αλλαγή

64. υπογραμμίζει τη ζωτική σημασία της βιοποικιλότητας και των ανθεκτικών οικοσυστημάτων για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν, δεδομένου ότι τα χερσαία και θαλάσσια οικοσυστήματα απορροφούν επί του παρόντος το ήμισυ περίπου των ανθρωπογενών εκπομπών CO_2·

65. χαιρετίζει την αυξανόμενη υποστήριξη μέτρων για τη μείωση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής, τα οποία μπορούν να αποβούν ωφέλιμα και για τη βιοποικιλότητα, τονίζει όμως ότι τα εν λόγω μέτρα δεν πρέπει να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στη χρηματοδότηση αυτής καθαυτής της βιοποικιλότητας·

66. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι οι δράσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της άμβλυνσης της κλιματικής αλλαγής και της προσαρμογής σε αυτήν δεν έχουν αρνητικές συνέπειες για τη θαλάσσια και τη χερσαία βιοποικιλότητα·

67. υπογραμμίζει ότι το έδαφος διαδραματίζει κεντρικό ρόλο για την επίτευξη του στόχου της ΕΕ στον τομέα της βιοποικιλότητας· αναγνωρίζει ότι η υποβάθμιση του εδάφους έχει κατά κύριο λόγο τοπικές και περιφερειακές αιτίες και συνέπειες, και ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να τηρείται η αρχή της επικουρικότητας· καλεί όλα τα κράτη μέλη να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους για την εξασφάλιση της ποιότητας του εδάφους και τη διατήρηση του εδάφους σε καλή κατάσταση και ζητεί από εκείνα τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν νομοθεσία για την προστασία του εδάφους να αναλάβουν τις ευθύνες τους·

Οικονομική αξία της βιοποικιλότητας

68. τονίζει τον ουσιαστικό ρόλο που διαδραματίζει η αλιεία από οικονομικής και κοινωνικής πλευράς για την ανάπτυξη των παρακτίων περιοχών και από πλευράς περιβάλλοντος για τα θαλάσσια οικοσυστήματα· θεωρεί ότι η ΚΠΑ δεν πρέπει να εμποδίζει αλλά αντίθετα να διευκολύνει τη συμμόρφωση των κρατών μελών προς τη νομοθεσία περί βιοποικιλότητας και ιδιαίτερα τη θέσπιση των καταλλήλων μέτρων προστασίας των θαλασσίων περιοχών του δικτύου Natura 2000·

69. αναγνωρίζει τις σημαντικές δυνατότητες απασχόλησης που συνδέονται με την ανάπτυξη αειφόρου οικονομίας και πράσινης υποδομής, που από τη φύση τους συνεπάγονται θέσεις εργασίας σε τοπικό επίπεδο (οι οποίες δεν μπορούν να μεταφερθούν σε τρίτες χώρες), συμβάλλοντας έτσι σημαντικά στη στρατηγική «Ευρώπη 2020»·

70. επιπλέον, πιστεύει ακράδαντα ότι η αποδοτικότητα των πόρων, η αειφόρος οικονομική ανάπτυξη και η διατήρηση της φύσης μπορούν και πρέπει να συμβαδίζουν· εφιστά ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη του οικοτουρισμού και του αγροτουρισμού, όπου η αναψυχή και η διατήρηση της φύσης ενισχύουν η μία την άλλη·

71. υπογραμμίζει τη σημασία της διατηρήσεως της βιοποικιλότητας κατά την υλοποίηση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», όχι μόνο λόγω των δυνατοτήτων απασχόλησης που μπορεί να δημιουργήσει, αλλά και διότι συμβάλλει στην αποτελεσματική και βιώσιμη χρήση των πόρων· αναγνωρίζει ότι η αύξηση της παραγωγής, του εμπορίου και της κατανάλωσης υλικών συμβάλλει σημαντικά στην απώλεια βιοποικιλότητας και, ως εκ τούτου, καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εγκρίνουν μέτρα για την προώθηση και ανάπτυξη πολιτικών αποδοτικότητας των πόρων και βιώσιμης κατανάλωσης και παραγωγής·

Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου 2010

Χρηματοδότηση

72. λαμβάνει υπόψη τις εκτιμήσεις της Επιτροπής το 2004, σύμφωνα με τις οποίες το ετήσιο κόστος της διαχείρισης του δικτύου Natura 2000 ανέρχεται σε 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ· επισημαίνει, ωστόσο, ότι σύμφωνα με την έκθεση ΤΕΕΒ, η απόδοση της επένδυσης στη διατήρηση της βιοποικιλότητας είναι εκατό φορές μεγαλύτερη·

73. εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη του για το γεγονός ότι, εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δεν έχουν προβλεφθεί συμπληρωματικές πηγές χρηματοδοτήσεως για την εφαρμογή των οδηγιών Natura 2000 και για το γεγονός ότι δεν υπάρχει σαφής κατανομή των πραγματικών ποσών που δαπανούνται ετησίως για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας στην ΕΕ και ζητεί από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να συνεργασθούν για να παράσχουν μία σαφέστερη εικόνα·

74. πιστεύει ότι η Κοινότητα πρέπει να αναλάβει μεγαλύτερες ευθύνες για την διαφύλαξη των φυσικών αξιών στο δίκτυο Natura 2000, ιδίως στο επίπεδο της χρηματοδότησής του·

75. χαιρετίζει την αύξηση των δαπανών για το πρόγραμμα LIFE+ (+ 8 % στο σχέδιο προϋπολογισμού για το 2011), αλλά υπογραμμίζει ότι αυτό το μέσο εξακολουθεί να αντιπροσωπεύει ένα πολύ μικρό μόνο μέρος του προϋπολογισμού της ΕΕ (0,2 %)· διαπιστώνει εξάλλου ότι τα μέτρα διατήρησης που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ δεν συνεχίζονται πάντοτε όταν σταματήσει η κοινοτική χρηματοδότηση· καλεί την Επιτροπή να λάβει περισσότερο υπόψη τους διάφορους παράγοντες που αφορούν τη βιωσιμότητα των έργων και να θέσει σε εφαρμογή μια συστηματική παρακολούθηση των έργων μετά την τελική πληρωμή·

76. γνωρίζει ότι υπάρχουν πρόσθετες πηγές χρηματοδότησης για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας στο πλαίσιο άλλων μηχανισμών, όπως τα Διαρθρωτικά Ταμεία και το Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης, αλλά εκφράζει τη λύπη του για την περιορισμένη χρήση αυτής της δυνατότητας εκ μέρους των περισσοτέρων κρατών μελών· υπενθυμίζει ότι η μεγαλύτερη συνεισφορά για τη χρηματοδότηση της βιοποικιλότητας εξασφαλίζεται επί του παρόντος μέσω του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης·

77. αναμένει, χωρίς να προκαταλαμβάνει μελλοντικές συζητήσεις και αποφάσεις για το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (από το 2014 και εξής) και την ενδιάμεση αναθεώρηση του ισχύοντος δημοσιονομικού πλαισίου (2007-2013), ότι οι δημοσιονομικοί περιορισμοί θα καταστήσουν αναγκαιότερο από ποτέ να επιτευχθεί υψηλή προστιθέμενη αξία και αυξημένη αποτελεσματικότητα των ευρωπαϊκών δαπανών, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών για τη βιοποικιλότητα·

78. υπογραμμίζει, κατά συνέπεια, την ανάγκη να υπάρξει μεγαλύτερη κατανόηση όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των δαπανών για τη βιοποικιλότητα και καλεί την Επιτροπή να δώσει παραδείγματα ορθής πρακτικής σε σχέση με την αποτελεσματικότητα και την προστιθέμενη αξία·

79. χαιρετίζει τη σύσταση της Διεθνούς Ένωσης για τη Διατήρηση της Φύσης (IUCN) να δαπανάται το 0,3 % του ΑΕΠ για τη λήψη εθνικών μέτρων διατήρησης της βιοποικιλότητας·

80. διαπιστώνει με ανησυχία ότι σε ορισμένα κράτη μέλη ο αριθμός έργων που χρηματοδοτούνται ετησίως στο πλαίσιο του προγράμματος LIFE+ παραμένει κατώτερος του ενδεικτικού προϋπολογισμού· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει τις αιτίες της ατελούς αυτής απορρόφησης, και, εάν είναι αναγκαίο, να προτείνει τροποποιήσεις στον κανονισμό του προγράμματος, ειδικώς όσον αφορά τα ποσά της συγχρηματοδότησης·

81. είναι πεπεισμένο ότι μόνον οι δημόσιες δαπάνες δεν αρκούν για να επιτευχθεί ο πρωταρχικός στόχος της ΕΕ και υπογραμμίζει ότι η εταιρική ευθύνη πρέπει να εφαρμοσθεί και στο θέμα της βιοποικιλότητας· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει μηχανισμούς για την εφαρμογή πολιτικών που ενθαρρύνουν θετικές επενδύσεις στον τομέα της διατήρησης της βιοποικιλότητας και αποθαρρύνουν επενδύσεις με αρνητικές επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα· χαιρετίζει, εν προκειμένω, τη σύσταση, εκ μέρους της Επιτροπής, της πλατφόρμας για τις επιχειρήσεις και τη βιοποικιλότητα, που αποσκοπεί στη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην ατζέντα για τη βιοποικιλότητα·

82. συνιστά να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη ευελιξία των κανόνων που διέπουν την επιλεξιμότητα έργων προς χρηματοδότηση τα οποία σχετίζονται με τη βιοποικιλότητα και να ενθαρρυνθούν όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς να υποβάλλουν αίτηση χρηματοδότησης·

83. υπογραμμίζει επίσης την ανάγκη να ενσωματώνονται στην τελική τιμή των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά το εξωτερικό κόστος, οι κίνδυνοι και οι επιπτώσεις, επί παραδείγματι η διατήρηση του γεωργικού τοπίου, η ζημία που υφίσταται η βιοποικιλότητα ή το κόστος που δημιουργείται για τη στήριξη της βιοποικιλότητας· επισημαίνει ότι τούτο είναι μακροπρόθεσμα προς το συμφέρον των επιχειρήσεων, εάν θέλουν να διατηρήσουν πρόσβαση στους φυσικούς πόρους· προτρέπει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δημοσιεύσει το συντομότερο δυνατό, και σε κάθε περίπτωση κατά τη διάρκεια του 2010, την ανακοίνωση που έχει αναγγείλει για τη μελλοντική χρηματοδότηση του Natura 2000, έτσι ώστε αυτή η πτυχή να μπορέσει να εξετασθεί από κοινού με τη νέα στρατηγική για τη βιοποικιλότητα για την περίοδο έως το 2020·

Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου 2010

Βάση δεδομένων και γνώσεων

84. τονίζει τη σημασία μιας ολοκληρωμένης περιβαλλοντικής λογιστικής για την ανάλυση της διασύνδεσης μεταξύ του περιβάλλοντος και της οικονομίας σε ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο με σκοπό την αποτίμηση του αντίκτυπου των μοντέλων παραγωγής και κατανάλωσης στους φυσικούς πόρους και καλεί τα κράτη μέλη να παρέχουν σε τακτική βάση τα απαραίτητα στοιχεία στην Eurostat και στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Περιβάλλοντος·

85. επισημαίνει ότι η έρευνα και η ανάπτυξη έχουν κομβική σημασία προκειμένου να γεφυρωθούν τα σημερινά χάσματα γνώσεων και να εξασφαλισθεί η τακτική παρακολούθηση της εξέλιξης της βιοποικιλότητας καθώς και για να αναπτυχθούν εργαλεία πολιτικής κατάλληλα για την ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας·

86. χαιρετίζει την συγκεφαλαιωτική έκθεση 2001-2006 της Επιτροπής, στην οποία αξιολογούνται η κατάσταση διατήρησης προστατευμένων οικοτόπων και ειδών στην ΕΕ και η πρόοδος που έχει σημειωθεί από τα κράτη μέλη στην εφαρμογή της νομοθεσίας Natura 2000, αλλά εκφράζει τη λύπη του για το μεγάλο αριθμό περιπτώσεων που συνοδεύονταν από τον χαρακτηρισμό «άγνωστο»· καλεί τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τις σχετικές αναφορές τους και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και την Επιτροπή να εξασφαλίσουν καλύτερη αξιοπιστία και συγκρισιμότητα των δεδομένων στις μελλοντικές τους εκθέσεις·

87. τονίζει την ανάγκη να αναπτυχθεί σαφής βάση αναφοράς στην οποία θα στηρίζεται η Επιτροπή για τη μέτρηση της προόδου προς επίτευξη των (επιμέρους) στόχων· επιδοκιμάζει σε αυτό το πλαίσιο το έργο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος όσον αφορά το Σύστημα Πληροφοριών για τη Βιοποικιλότητα (BISE) και τη βάση αναφοράς για τη βιοποικιλότητα, που θα παράσχουν χρήσιμα εργαλεία για τη βελτίωση και τη τελειοποίηση της πολιτικής για τη βιοποικιλότητα, ιδιαίτερα για το στρατηγικό σχέδιο που εκπονείται από την Επιτροπή· υπογραμμίζει ότι θα είναι καλύτερα να χρησιμοποιηθούν δεδομένα που ήδη υφίστανται παρά να υπάρχει επιμονή για τη συλλογή νέων δεδομένων·

88. χαιρετίζει την εκστρατεία ενημέρωσης εκ μέρους της Επιτροπής, δεδομένου ότι το ευρύ κοινό δεν γνωρίζει σήμερα πολλά πράγματα για τη σημασία της βιοποικιλότητας, και καλεί τα κράτη μέλη να εντείνουν σημαντικά τις προσπάθειές τους για αύξηση της ευαισθητοποίησης και να πολλαπλασιάσουν τις ανταλλαγές βέλτιστων πρακτικών·

Διεθνείς πτυχές

89. εκφράζει την ανησυχία του για την αποτυχία της επίτευξης ή ακόμα και της προσέγγισης του παγκόσμιου στόχου να μειωθεί ο ρυθμός της απώλειας βιοποικιλότητας έως το 2010, όπως ορίσθηκε στη Παγκόσμια Διάσκεψη για την Αειφόρο Ανάπτυξη το 2002, καθώς και για τις συνέπειες που έχουν η συνεχής απώλεια βιοποικιλότητας και η υποβάθμιση των οικοσυστημάτων στους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετηρίδας (ΑΣΧ) και στο στόχο μείωσης της φτώχειας και της πείνας και βελτίωσης της υγείας και της ευημερίας του ανθρώπου έως το 2015· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να υποστηρίξουν την ενσωμάτωση της βιοποικιλότητας σε παγκόσμιες διαδικασίες, όπως οι Αναπτυξιακοί Στόχοι της Χιλιετηρίδας·

90. χαιρετίζει τη Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών στη Σύμβαση για τη Βιοποικιλότητα στη Ναγκόγια τον Οκτώβριο του 2010 και προτρέπει την ΕΕ να αποστείλει ευρεία, καλώς προετοιμασμένη και συντονισμένη αντιπροσωπεία στην εν λόγω Διάσκεψη· υπογραμμίζει ότι είναι ανάγκη να καθορίσει η ΕΕ εκ των προτέρων μία ισχυρή και συνεκτική θέση· εκφράζει, ωστόσο, τις ανησυχίες του για το γεγονός ότι σε αυτή τη Διάσκεψη θα συμμετάσχουν μόνον υπουργοί περιβάλλοντος, ενώ για να εξασφαλισθεί πρόοδος στην ατζέντα της παγκόσμιας βιοποικιλότητας απαιτείται διατομεακή προσέγγιση·

91. προτρέπει την Επιτροπή να υποστηρίξει τη δημιουργία διακυβερνητικής πλατφόρμας για πολιτικές στον τομέα της βιοποικιλότητας και της επιστήμης των οικοσυστημικών υπηρεσιών, υπό την αιγίδα του περιβαλλοντικού προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών, και να συμβάλει στη δημιουργία της εν λόγω πλατφόρμας·

92. υποστηρίζει την ιδέα, η οποία συζητήθηκε σε συνεδρίαση του Ιουλίου του 2008 στο πλαίσιο της Γαλλικής Προεδρίας, να αναπτυχθούν δίκτυα παρόμοια με το δίκτυο Natura 2000 στις υπερπόντιες χώρες και στα υπερπόντια εδάφη της ΕΕ, καθώς και στις ιδιαίτερα απομακρυσμένες περιφέρειες, δεδομένου ότι στις περιοχές αυτές υπάρχουν ζώνες με το μεγαλύτερο πλούτο βιοποικιλότητας στον πλανήτη, και υπογραμμίζει ότι η εξέλιξη αυτή πρέπει να υποστηριχθεί μέσω μηχανισμών πολιτικής της ΕΕ, όπως η αναπτυξιακή πολιτική·

93. επισημαίνει ότι η αποψίλωση των δασών ευθύνεται για περισσότερες εκπομπές CO_2 απ' ό,τι ολόκληρος ο τομέας των μεταφορών και ότι η διατήρηση των δασών αποτελεί ένα από τα κομβικά στοιχεία για την διατήρηση της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημικών υπηρεσιών στον κόσμο·

Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου 2010

94. ενθαρρύνει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν αποτελεσματικά την περιβαλλοντική βιωσιμότητα στις σχέσεις τους με τρίτες χώρες, παράλληλα με το σεβασμό των κοινωνικών δικαιωμάτων και των διασφαλίσεων που αφορούν την προστασία των τοπικών κοινοτήτων και αυτοχθόνων πληθυσμών και τη συμμετοχή τους στις διαδικασίες λήψεως αποφάσεων, κυρίως όσον αφορά τη χρήση των εδαφών και τη προστασία των δασών, και να συνεχίσουν την «Πράσινη Διπλωματία»· καλεί τα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διασφαλίσουν ότι το «ενωσιακό σχέδιο δράσης 12 σημείων για τη στήριξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετηρίδας» αναγνωρίζει την ανάγκη ενσωμάτωσης της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας σε όλους τους τομείς αναπτυξιακής συνεργασίας και εξωτερικών δράσεων και προβλέπει μια στοχοθετημένη δημοσιονομική παρέμβαση για στήριξη της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημικών υπηρεσιών·

95. υπογραμμίζει ότι απαιτούνται καινοτόμα χρηματοδοτικά συστήματα για να προωθηθεί η αναγνώριση της (οικονομικής) αξίας της βιοποικιλότητας· ενθαρρύνει τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να δρομολογήσουν μία παγκόσμια συζήτηση για την ανάγκη και τις πιθανές λεπτομέρειες καινοτόμων συστημάτων για τη χρηματοδότηση οικοσυστημικών υπηρεσιών·

96. επιμένει ότι, σε διεθνείς εμπορικές συμφωνίες, η βιωσιμότητα των εμπορευόμενων προϊόντων αποτελεί βασικό στοιχείο· υπογραμμίζει, εν προκειμένω, την ανάγκη της ενσωμάτωσης «μη εμπορικών ανησυχιών», συμπεριλαμβανομένων μεθόδων παραγωγής και του σεβασμού της βιοποικιλότητας, σε οιαδήποτε μελλοντική συμφωνία στο πλαίσιο του ΠΟΕ·

97. εκφράζει τη βαθιά του λύπη για την απογοητευτική έκβαση της Διάσκεψης CITES, όπου δεν επεκράτησε κανένα από τα κύρια στοιχεία της εντολής της ΕΕ, όπως η προστασία θαλάσσιων ειδών υψηλού εμπορικού ενδιαφέροντος·

98. προτρέπει σθεναρά την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να βελτιώσουν την ταχύτητα και την αποδοτικότητα της εσωτερικής διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, να αφιερώσουν περισσότερους πόρους και χρόνο στις διπλωματικές τους προσπάθειες έναντι τρίτων χωρών και να ενισχύσουν το δυναμικό και τις συνέργειες μεταξύ των συμβάσεων· θεωρεί ότι, καθώς πολλές προστατευόμενες περιοχές του Natura 2000 πλήττονται άμεσα ή έμμεσα από τη ρύπανση και ότι περιβαλλοντικές ζημίες προκαλούνται επίσης και από περιοχές εκτός Ευρώπης, πρέπει να τονισθεί η ανάγκη ενσωμάτωσης ευρωπαϊκών περιβαλλοντικών προτύπων στις συμφωνίες εταιρικής σχέσης με γειτονικές χώρες·

*

* *

99. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

Πρόληψη φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών

P7_TA(2010)0326

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2010 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής: Κοινοτική προσέγγιση για την πρόληψη φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

— έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2009, με τίτλο «Κοινοτική προσέγγιση για την πρόληψη φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών» [1] και την αντίστοιχη αξιολόγηση των επιπτώσεών της [2], καθώς και το έγγραφο εργασίας της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την ενίσχυση των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης στην Ευρώπη [3],

[1] COM(2009)0082.
[2] SEC(2009)0202.
[3] SEC(2007)1721.